

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 145.

Sjette Session's anden Samling.

50de Møde.

Torsdagen d. 8de Marts.

(Forts.)

J. M. Hansen (fortsat): De ærede Rigsdagsmænd for Præsto Amts 4de Valgfreds (Grundtvig) og for Maribo Amts 1ste Valgfreds (Lindberg) pleie i Almindelighed i saadanne Sager at argumentere paa een og samme Maade; jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at de idag med Hensyn til Slesvig argumentere imod hinanden. Den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgfreds vil slet ikke, at vi i vor Optraeden her maae lade os bestemme af Hensynet til Slesvig, men Rigsdagsmænden for Maribo Amts 1ste Valgfreds har sagt, at, naar vi her udtale vor Ret, saa udtale vi med det Samme Slesvigs Ret (Grundtvig: Ja). Den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgfreds siger nu Ja, men saa kan jeg ikke forståe, hvorledes han for kunde sige, at vi slet ikke, i hvad vi beslutte, maae tage Hensyn til Slesvig; disse to Uttringer forekomme mig ikke at staae i den bedste Harmonie med hinanden, men jeg tilstaaet paa den anden Side, at der er mange af den ærede Rigsdagsmands Uttringer, som jeg finder ikke staae i god Harmonie med hinanden. Det blev, som en Indvending mod her at nævne Slesvig, nævnt, at man brugte det, for dermed at bevæge det danske Hjerter; det troer jeg igrunden ikke, man gjør; jeg troet, man anfører det, for dermed at indvirke paa den danske Forstand, thi saaledes at tale til Hjertet er noget ganske Eget; det troer jeg ikke egentlig hører hjemme i en parlamentarisk Forsamling; der skal man ikke lade sig hen-

rive af Hjertets Følelser, men der skal man domine om Sagen paa en grundig og forstandig Maade og derefter tage sin Beslutning, og jeg troer ogsaa, at, naar man her gjør opmærksom paa, hvad Virkning en eller anden Beslutning kunde have med Hensyn til Slesvig, saa gjør man det for dermed at paavirke Forstanden, for at den skal komme til at indsee, at det ogsaa er et Hensyn at tage ved Siden af alle de andre. Der er iøvrigt anført Saameget om denne Sag, at jeg hermed skal slutte; — jeg stemmer naturligvis for Forslaget.

A. Sage: Det ærede Thing har maaskee ventet, at Mindretallet af Stnantsudvalget allerede skulde have udtalt sig; man vil imidlertid allerede have indseet, at Mindretallets Stilling i denne Sag for Diebliffet ikke kan være meget behagelig. Der hører jo Noget til at sluges saa bittere Piller som dem, der ere blevne os budne, men hvad gjør man ikke, naar Nøden tvinger? Mindretallet havde haabet, at Ministeriet vilde have indskrænket sig til at sige: Der er en Udgift, som paahviler Holsteen og Lauenborg; den skal afholdes; vi have imidlertid fundet Kasserne derovre utilstrækkelige, og vi begjære derfor et Forskud af den fælles Kasse — vi havde haabet, at Ministeriet var fremkommet med en Udtalelse af en saadan Art, og dermed vilde vi da have ladet Sagen gaae. Vi Medlemmer af Mindretallet have ligesaa lidt som den ærede Ordfører, der hører til Fleertallet, kunnet indrømme, at vor Landsdeel har Noget med den her omhandlede Udgift at bestille; det er en Udgift, som skal afholdes af Holsteen og Lauenborg, og jeg haaber, at disse Hertugdømmer have visse Fordele af Lybsland, der kunne opveie disse Byrder; — vi have sandelig ikke